

مارادر شبکه های اجتماعی دنبال کنید
امام حسین (ع) فرمود: «ای مردم! خداوند بندگان را آفرید تا
او را بشناسند، آنگاه که او را شناختند، پرسش کنند و آنگاه
که او را پرسیدند، از پرسش غیر او بی نیاز شوند.»

[@MEMAR TV](#) - [@MEMARPRESS](#)

شماره ۶۰

هفتنه نامه

معمار
MEMAR WEEKLY

نشریه سیاسی اجتماعی فرهنگی | سال چهارم شماره ۶۰ | هفته سوم سرطان ۱۴۰۳

حکومت فرآگیر و چالش‌های فرارو
در افغانستان

صفحه ۲

آیا آموزش زنان در افغانستان یک
مسئله داخلی است؟

صفحه ۳

نقش‌ها میان کابل و اسلام‌آباد
و زمزمه‌ها از حمله احتمالی پاکستان

صفحه ۴

مقامات طالبان و چهره‌های سیاسی افغانستان پیر وزیر مسعود پزشکیان در انتخابات را تبریک گفتند

یادداشت

انحرافات عقیدتی طالبان از دیدگاه داعش

بخش مطبوعاتی شاخه خوراسان گروه تروریستی داعش به تازگی با انتشار ویدئوهایی از «دونالد ترامپ» رئیس جمهور سابق آمریکا، اعلام کرده است که طالبان «پیروان یهودیان» است. اوراسیا نیز در گزارشی با اشاره به انتشارات داعش اظهار داشت چنین اتهاماتی به طالبان از سوی داعش، نشان می‌دهد که آنها برای تعزیز اقتدار مذهبی طالبان در افغانستان تلاش می‌کنند. پیش از این بارها شاخه خوراسان داعش اعلام کرده بود که طالبان و جامعه شیعه افغانستان را هدف قرار می‌دهد.

گروه تروریستی داعش، حمایت و همکاری طالبان با شیعیان در افغانستان را نشانه‌ای از فساد ایدئولوژیک و انحراف از اسلام واقعی عنوان کرده است. در ویدئویی تازه داعش آمده است، تلاش‌های طالبان برای حفظ مکان‌های تاریخی و بنای‌های مرتبط با ادیان غیراسلامی از جمله «بودیسم» نیز یک اقدام «ابتپرستانه» است.

داعش مدعی شده است طالبان با همکاری و پذیرش شروط جامعه جهانی «اصول اسلامی» را با خطر مواجه کرده است.

شاخه خراسان گروه تروریستی داعش سال ۲۰۱۵ میلادی در حضور نظامیان آمریکایی و ناتو در افغانستان اعلام موجودیت کرد و از همان ابتدا در گیری‌های خونینی با طالبان داشت.

هر چند طالبان بارها اعلام کرده اند که داعش در افغانستان تعزیز شده و توان اقدامات امنیتی علیه آنان را ندارد اما در موارد مختلف شاهد عملیات آنان

علیه مردم عادی و طالبان در افغانستان بوده‌اند. نکته حائز اهمیت این است که میان داعش و طالبان اختلافات عقیدتی عمیقی وجود دارد؛ تا جایی که داعش، طالبان را تا مرتبه کفر و یهودیت تنزل داده است و باورهای آنان را به فساد و تباہی نسبت داده است.

هر چند اعتقادات غلط داعش، آنان را سرآمد منحرفان در بین فرقه‌های به اصطلاح اسلامی ساخته است ولی دشمنی آنان با طالبان به یک چالش جدی برای حکومت افغانستان خواهد بود.

طالبان از یکسو با معرض عدم مشروعیت دست به گریبان بوده و از سوی دیگر عدم همکاری بین المللی با این گروه، تهدید داعش را به خطری جدی برای آنان تبدیل کرده است.

با این وجود هر چند حملات داعش در این برهه از زمان کاهش داشته اما خطرات برای بالقوه‌ی آنان برای طالبان به عنوان یک تهدید جدی تلقی می‌گردد.

یادداشت

حکومت فرآکیر و چالش‌های فرار و در افغانستان

ذبیح‌الله مجاهد سخنگوی طالبان در واکنش به بیانیه پایانی سران کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای مبنی بر ایجاد حکومت فرآکیر در افغانستان، تصريح کرد این موضوع مسئله داخلی افغانستان است و سایر کشورها باید از اظهارنظر درباره آن خودداری کنند. مجاهد افزود: تشکیل حکومت فرآکیر، موضوع داخلی افغان‌هاست. افغانستان در هر عرصه‌ای که منافع ملی ایجاد می‌کند تصمیم می‌گیرد.

دولت‌های منطقه و همچنین کشورهای دور و نزدیک باید در رابطه با چگونگی تنظیم روابط خود با افغانستان و ایجاد فضای همکاری صحبت کنند. همزمان با سفر رئیس جمهوری چین به تاجیکستان، سران دو کشور نیز از تشکیل یک حکومت فرآکیر در افغانستان با

مشارکت طالبان دیر یا زود به این نکته واقف خواهد گشت که **تشکیل حکومت فرآکیر به معنای واقعی، یک ضرورت و نیاز است**. آنان نمی‌توانند با پشت‌گوش اندختن خواسته‌های ملی و بین المللی، زمان را به نفع خود تلف خواهند. سه سال گذشته به وضوح نشان داد که طالبان در تحمیل سیاست‌های یکجانبه توافقه بر این است تا در افغانستان حکومتی تشکیل شود که بنا نمایندگی از همه ملت افغانستان بتواند، در صحنه‌های مختلف، رسمی و قابل اعتماد ظاهر گردد؛ ولی علی‌رغم تاکید و پافشاری جهانی بر این موضوع، پاسخ مثبتی از سوی طالبان ارائه نشده است و عملاً جامعه جهانی را در بالاتکلیفی قابل انکار به حساب می‌آید.

در مورد تمام، با طالبان، قرار داده است.

بررسی و تحلیل

بررسی و تحلیل

نیشست سوم دوچه و عدم تمرکز به حل بحران

افغانستان

سومین نیشست دوچه درباره افغانستان به میزبانی سازمان ملل و با حضور هیئت طالبان نمایندگان ۲۰ کشور و پنج سازمان بین‌المللی از دیروز بدین‌سو در پایتخت قطر جویان دارد. براساس گزارش‌ها، قوار است در این نیشست درباره وضعیت اقتصادی، تقویت سکتور خصوصی و مبارزه با مواد مخدر در افغانستان، بحث و گفت‌وگو صورت گیرد.

نیشست اول و دوم دوچه درباره افغانستان بدون حضور طالبان برگزار شد و در آن بیشتر روی موضوعاتی حقوق بشری، ایجاد حکومت فرآگیر و مبارزه جدی با تروریزم در افغانستان بحث شده بود.

نیشست سوم دوچه اما با یک آجندای متفاوت و محدود بیشتر پیرامون راههای برونو رفت برای چالش اقتصادی و مبارزه با معصل مواد مخدر افغانستان تمرکز است.

این درحالی است که از سازمان ملل متعدد در نیشست سوم دوچه انتظار می‌رفت با تمرکز بر بحران افغانستان زمینه‌ها را برای حل بنیست سیاسی کشور فراهم کند. عدم حضور آتنونیو گوتیرش، دبیرکل سازمان ملل و همچنان اشتراک طالبان در سطح پایین‌تر نیز نشان‌دهنده کاهش اهمیت این نیشست در مقابسه با نیشتهای قبلی دوچه است.

با این‌همه، به نظر می‌رسد جامعه بین‌المللی پس از آنکه نتایج ملموسی از نیشتهای پیشین چه در قطر و سایر کشورها درباره افغانستان به دست نیاورد و جانب طالبان هم به خواسته‌های بین‌المللی برای ایجاد حکومت فرآگیر و رعایت حقوق شهروندان در افغانستان تمکین نکردند، اکنون تلاش‌های بین‌المللی صرفاً ناظر بر این امر است که برحسب ضرورت تعاملاتی محدود با اداره فعلی طالبان برقرار و وضعیت را در افغانستان به همین گونه حفظ کنند.

البته با تبلیغات و سروصدایهایی که درباره نیشست سوم دوچه صورت می‌گرفت گمان می‌رفت که این نیشست فرصتی برای رفع انزوای افغانستان از جامعه بین‌المللی باشد، نیروهای ذی‌دخل در قضایای کشور بتوانند نقشه راه عملی برای بهبود اوضاع کشور ترسیم کنند و در کل زمینه‌ای برای حل بحران جاری در کشور باشد، اما اکنون قرائت نشان می‌دهد که این نیشست در حدی نیست که بتوان از آن امید بهبود اوضاع و خروج افغانستان از انزوای جهانی را انتظار داشت.

آیا آموزش زنان در افغانستان یک مسئله داخلی است؟

مقامات طالبان در واکنش به برخی انتقادات درباره محرومیت زنان و دختران افغانستان از آموزش می‌گویند که این مسئله صرفاً یک موضوع داخلی است و کشورها نباید در آن دخالت کنند.

ذیح الله مجاهد، سخنگوی طالبان و رئیس هیئت این گروه در نیشست دوچه هم مسئله آموزش زنان در افغانستان را یک موضوع داخلی خوانده است.

پرسش اما این است که آیا موضوع آموزش زنان صرفاً یک موضوع داخلی است یا فراتر از آن؟ در این خصوص روزماری دی کارلو، معاون سرمنشی سازمان ملل متعدد به تازگی گفته است که حقوق بشر به ویژه حقوق زنان تنها مسئله داخلی افغانستان نیست.

این مقام سازمان ملل گفته است: «افغانستان برخی کنوانسیون‌ها، معاهددها و توافقنامه‌های بین‌المللی را امضا کرده که بر حقوق بشر و حقوق شهروندی تمرکز دارند. آنها به این قراردادها متعهد هستند. فرقی نمی‌کند که دولتها تغییر کند اما افغانستان آن را به عنوان یک کشور امضا کرده. بنابراین، مسئله تنها موضوع داخلی افغانستان نیست و ما آن را به صراحت اعلام کردیم.»

مقامات طالبان در حالی آموزش زنان را موضوع داخلی می‌خوانند که حتی خواسته‌های شهروندان افغانستان را که عدتاً تأکید بر فراهم‌سازی زمینه آموزش برای زنان دارند، در نظر نگرفته‌اند.

چنانچه در نزدیک به سه سالی که از عمر حکومت طالبان می‌گذرد بارها موضوع آموزش زنان چه از طریق برگزاری تجمعات اعتراضی در داخل و خارج از کشور و چه از طریق تربیون‌های مردمی و رسانه‌ای مطرح شده، اما تغییری در تصمیم طالبان مشاهده نشده است.

بحث آموزش زنان یک بحث مهم جهانی است که نمی‌توان آن را تا حد مسایل کوچک کوچک و قبیله‌ای تقسیل داد. اصرار طالبان بر این که موضوع آموزش زنان یک مسئله داخلی است و کشورها نباید به این بحث پردازنند، باعث ادامه انزوای بین‌المللی افغانستان و به مرور زمان سبب ضعف حاکمیت فعلی خواهد شد. بنابر این، حکومت طالبان اگر قرار است به عنوان عضو مسئول و متعهد در نظام بین‌الملل عمل کند می‌باشد استندرها و قوانین آن را نیز مدنظر قرار دهد. مهم‌ترین و کلیدی‌ترین بحث جامعه بین‌المللی رعایت حق آموزش زنان است که از نظر اسلامی نیز مورد تأکید واقع شده است.

تنشها میان کابل و اسلام‌آباد و زمزمه‌ها از حمله احتمالی پاکستان به خاک افغانستان

حال اگر مقامات پاکستانی می‌بینند که سالها هزینه و امکانات آنها برای تقویت ترویریزم و گسترش نامنی و بحران در منطقه و بویژه افغانستان، نتیجه بر عکس داده و اکنون خود این کشور را درگیر کرده است، نباید انگشت اتهام را متوجه دیگران کنند؛ چه اینکه از قدیم‌اند «آن که باد می‌کارد طوفان درو خواهد کرد». تنشها میان کابل و اسلام‌آباد با اظهارات اخیر وزیر دفاع پاکستان مبنی بر حمله احتمالی به «مخفيگاه های» شبه نظامیان در خاک افغانستان بار دیگر افزایش یافته است. به تازگی خواجه محمد آصف، وزیر دفاع پاکستان در صحبت با یک رسانه خارجی گفت که ارتش این کشور در صورت نیاز می‌تواند مخفیگاه‌های تندروان پاکستانی را در افغانستان هدف قرار دهد.

این اظهارات وزیر دفاع پاکستان با واکنش حکومت طالبان مواجه شد و وزارت دفاع این گروه در اعلامیه‌ای نسبت به عواقب این تصمیم اسلام‌آباد هشدار داده و افزود که «چنین اظهارات ناستجدید به نفع هیچ کسی نیست».

مقامات پاکستانی در حالی از حمله احتمالی در خاک افغانستان خبر می‌دهند که حکومت سپریست طالبان در پیش از دو سال گذشته بارها تأکید کرده که جنگجویان تحریک طالبان پاکستانی (تی‌تی‌بی) (TTP) در خاک افغانستان پناهگاهی ندارند. کابل همچنان تأکید می‌کند که از خاک افغانستان علیه هیچ کشوری استفاده نخواهد شد.

با این حال، به نظر می‌رسد که اسلام‌آباد حمایت کابل از شبه نظامیان ضد آن کشور را امری قطعی می‌داند که در این میان اظهارات مقامات طالبان هم تا این لحظه توانسته قناعت آنها را فراهم کند. در چنین وضعیتی احتمالات زیادی مطرح است که روابط پاکستان و حکومت طالبان بیشتر به تنش و تقابل منجر شود.

پرسش اما اینجاست که در صورت نبود یک راه حل دیلماتیک میان دو طرف و ادامه تنش‌ها، آیا اسلام‌آباد قادر به انجام عملیات نظامی در خاک افغانستان خواهد بود و یا این که چین اقدامی منطقه را درگیر یک آشوب دیگر خواهد کرد؟ برای فهم این مسئله باید نخست وضعیت داخلی پاکستان را دقیقاً درنظر گرفت و باید دید که چین تصمیم احتمالی از حمایت عمومی در داخل پاکستان برخوردار است یا صرفاً مواضع حکومتی است که مردم و نیروهای سیاسی پاکستان از آن حمایت نخواهند کرد. مخالفت پارلمان پاکستان و همین طور انتقادات تند حزب تحریک انصاف و برخی رهبران قبایل در این کشور نشان می‌دهد که چین تصمیمی به رغم تمایلات نظامیان پاکستانی اما در صحنه عمومی هواخواه چندانی ندارد.

شما میتوانید اخبار، تصاویر،
گزارشات خود را از هر ولایات،
شهر و با ولسوالی که در آن زندگی
می‌کنید را برای ما ارسال نمایید
تا پس از بررسی و تایید در سایت
و شبکه‌های اجتماعی خبرگزاری
معمار منتشر شود.

Whatsapp/+93 78 450 0593

خبر و گزارش‌های ارسالی را در اینستاگرام،
تلگرام، توییتر و فسیبوک مادنبل کنید.

@MEMAR TV - @MEMARPRESS